

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 2 – 2001
23. november
Utgivelse nr. 23
Årgang 11

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

God Jul til dere alle!

Nye «koster»
i Nore-Nytt
Se leder side 2

Tilbakeblikk
fra fra OM-
stolen

Side 6–7

Nytt distrikt
– ny
Rebekkaleir

Side 8

Debatt:
Lukkede
organisa-
sjoner
Side 11

Redaktøren mener:

At vi lever i en komplisert og vanskelig verden gir de fryktelige hendelsene i New York den 11. september et bokstavelig talt slående vitnesbyrd om. Ingen hadde vel tenkt seg muligheten for at noen skulle kapre fly for deretter å navigere inn over millionbyen New York og krasje mot noen av de viktigste symbolbyggene i U.S.A., den vestlige verdens kapitalistiske høyborg – World Trade Center's Twin Towers, med de fryktelige konsekvenser dette fikk for tusenvis av uskyldige mennesker. Hendelsene viser at hvis noen er desperate nok er det få virkemidler et moderne samfunn har som beskyttelse mot terrorhandlinger av denne art. Da hjelper det lite med et rakettskjold i det ytre verdensrom mot interkontinentale raketter, eller store militærstyrker plassert i forlegninger over hele det nord-amerikanske kontinentet. Krigen har sånn sett fått et nytt ansikt; den blinde terrorens ansikt, som nettopp tar sikte på å ramme uskyldige, i stedet for å ramme militære mål.

Jeg leste nylig et intervju med en gammel krigsseiler som i 1943 ble torpedert under en overfart fra Amerika til Europa. Båten hadde et mannskap på 37 og gikk sammen med en rekke andre skip i konvoi. På grunn av maskinskade sakk skipet akterut og var således et lett bytte for utbåt-angrep, alene som det var blitt ute på det mektige Atlanterhavet. Angrepet kom da også, og med to treff av torpedoer sank båten som en stein i løpet av få minutter. Alle 37 hoppet i havet, og mirakuløst nok klarte 34 av dem å komme seg opp i livbåter som ble revet løs fra vraket. Der satt de, midt ute i Atlanterhavet med nødforsyninger av mat og vann som bare ville holde et par dager, og mange av dem tenkte at slutten var nær. Men plutselig brytes vannflaten og opp fra dypet kommer den tyske ubåten som nettopp har senket dem. Den nærmer seg livbåten i overflatestilling, og den tyske ubåt-kapteinen spør om de overlevende har nok mat og vann til å nå land. Da svaret er benektende sender han over nok forsyninger til at de skibbrudne kan klare seg i 2-3 uker, deretter dykker ubåten og overlater skipsmannskapet til seg selv midt ute på Atlanterhavet. Men mannskapet har nå bedre forhåpninger enn før om å klare seg. Det hører med til historien at alle kom til land, etter noen dager nådde de Irlands kyster og ble oppdaget av kystvakten og reddet.

Hva ser vi av forskjeller i disse to hendelsene? Ved terrorangrepet mot World Trade Center er hensikten åpenbart å ramme helt uskyldige for således å skape en allmenn frykt i det sivile samfunnet. I det andre tilfellet er det krigens absurditet som gjelder. Etter å ha senket et skip med allierte forsyninger, sørger ubåt-kapteinen for nok mat og vann til mannskapet, slik at sjansen til å overleve øker. Tross krigens redsler finnes det bak masken likevel en slags humanitet utøvd av en tysk ubåtkaptein.

Vi vet alle i ettertid at U.S.A. og England har skapt en allianse av stater som har satt seg det ambisiøse målet å fjerne Bin Laden og hans terrorister fra jordens overflate. Bombingen av Afghanistan er i skrivende stund ennå i full gang og har gitt det foreløpige resultat at Taliban har flyktet fra Kabul. Bin Laden er imidlertid fortsatt på frifot, og mange i den vestlige verden stiller spørsmål ved om bombetoktene er det mest fornuftige redskapet til å oppnå det en ønsker. Samtidig viser mediene oss at det rustes til Jihad flere steder i verden, der tusenvis av unge menn roper "hellig krig" og ønsker et avgjørende slag mot de vestlige makter som bomber Afghanistan.

Forts. nederst neste side.

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2001
Årgang 11
23. november 2001
Utgivelse nr. 23

Redaksjonskomité:
Liv Stadshaug
Solveig Johansen
Bjørn R. Opjordsmoen
Svein Olav Agnalt

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Åse Karin Røsand

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget.

Innhold:

Redaktøren mener	2
Radar til redningsskøyta	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nye embedskollegium	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	5
Historisk møte	5
Tanker etter 2 år som Hovedmatriark	6
Tilbakeblikk	6
Tilbakeblikk på en OM-periode	7
Nytt Distrikt - ny Rebekkalair	8
Leirforening stiftet i det nye distrikt nr. 23 Smaalenene	8
Tirsdag 11. september 2001	9
Gutta på tur...	9
Cecilias sommermøte på Stortinget	10
DEBATT: Er medlemskap i lukkede organisasjoner uforenlig med det å inneha høye offentlige stillinger og/eller verv?	11
Internasjonale Odd Fellow dager 2001	12
Odd Fellow Palæet i København	13
Håkon Håkonssons sommermøte	14
Det gode liv i Spania?	15

Logene i Østfold har alle bevilget midler til innkjøp av en radar til rednings-skøyta Odd Fellow II. Vi bringer her faksimile fra en lokalavis som omtalte saken.

Radar til redningsskøyta

MANNSKAPET på Odd Fellow møter representanter for Rebekka og Odd Fellow loejen i Østfold. F.v. Skipper Freddy Pedersen, styrmann Verner Huss, Johnny Luckigsen, Inger Lønne, f.ung. generalsekretær Bjørn Korstvedt, Vivi Aase og Leif Egil Karlson.

Odd Fellow og Rebekka loejen i Østfold har samlet sammen penger til ny radar til redningsskøyta Odd Fellow II.

I dag var deres representanter på Redningsselskapets Hovedkontor for å overlevere gaven på 40 000 kroner. Den nye radaren er allerede installert ombord.

* Vi er svært takknemlig for den innsats som Østfold avdeling av Odd Fellow har gjort, dette hjelper redningsskøyta konkret i sitt daglige arbeid.

Det er spesielt gladelig at de følger opp de skøyterne som Odd Fellow og Rebekka loejen har gitt til redningsselskapet tidligere, sier

fungerende generalsekretær i Redningsselskapet Bjørn Korstvedt.

Odd Fellow og søsterloejen Rebekka i Østfold har rundt 1800 medlemmer.

* Vårt formål er å vise omtanke og hjelpe andre. Denne innsamlingen til ny radar

til redningsskøyta er en måte å konkretisere vårt arbeid, sa

Leif Egil Karlson, distriktsleder i Østfold. Forrige uke var de også på inspeksjon ombord på RS "Odd Fellow II".

Loejene har tidligere finansiert 2 redningsskøyter (1973 og 1974). De to skøyterne har reddet nær 60 liv, og assistert over 1600 fartyr.

Forts. fra foregående side.

Hvor ligger så nøkkelen til varig fred i verden, der terrorhandlinger, slik vi så dem i New York den 11. september, ikke lenger finnes? Den som visste svaret på dette ville sannsynligvis bli belønnet med Nobels fredspris! Imidlertid mener stadig flere at nøkkelen til en løsning som både gavner den muslimske og den vestlige verden, antagelig må søkes i Midt-Østen. I VG den 3. november skriver politisk redaktør Olav Versto bl.a følgende: "Vi står ved Getsemane-hagen under oljeberget og klippemoskeens gylne kuppel. Der oppe har jøder, kristne og muslimer slåss om noen tusen kvadratmeter jord i 1400 år. Konflikten der kaster lange skygger i verdenshistorien og nå i vår egen samtid. Israels brutale fremferd på Vestbredden og i Gaza den siste tiden er som å helle bensin på denne brannen. USAs bestrebelser på å samle bred støtte i kampen mot terrorismen kan aldri bli vellykket uten at amerikanerne beveger Israel fremover i retning av en løsning på konflikten med palestinerne."

Kloke ord, vil mange si. Kanskje er det på tide at vi i Odd Fellow også forsøker å bygge noen broer mellom oss norske nordmenn og de andre landsmennene, de

som har kommet hit til landet som flyktninger og immigranter, og som ikke nødvendigvis tilhører vår kristne kulturkrets. En av forutsetningene for å bli medlem av Odd Fellow er at en tror på et høyere vesen, og det er intet i våre statutter og vårt regelverk som tilsier at dette nødvendigvis skulle utelukke mennesker med f.eks en muslimsk bakgrunn. Hermed er frøet sådd. Hvem i vår losje er det som klarer å bringe inn i vår orden det første medlemmet med en annen kulturell bakgrunn enn den vi selv har?

Den nye redaksjonen takker de som nå går av for en iherdig og god innsats for Nore-Nytt. Vi ber samtidig medlemmene ha tålmodighet med den nye redaksjonen i startfasen. Det er mye en ny redaksjon skal lære, og denne læretiden er ikke over med det første nummeret. Vi vil imidlertid gjøre vårt beste for at bladets høye kvalitet opprettholdes. Det er likevel grunn til å understreke at vi er nye "koster", og dermed vil nok bladet også kunne bli noe preget av våre holdninger, kunnskaper og ikke minst – meninger. Hovedbudskapet er likevel det samme; å arbeide for å fremme vennskap, kjærlighet og sannhet mellom våre mange brødre og søstre i Cecilia og Håkon Håkonsson.

Bjørn R. Opjordsmoen

Røstkalender nr. 31, Cecilia (L.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Loge nr. 31 Cecilia har følgende jubilarer – og vi gratulerer:

Våre jubilarer i desember 2001:

Randi Lund Jacobsen	80 år
02.12.2001	
Randi Karlsrud	75 år
28.12.2001	
Kari Tallaksrud	70 år
24.12.2001	

Følgende søstre jubilerer i 2002:

Vårterminen:

Anne Lise Ravn Larsen	75 år
06.01.2002	
Aslaug Eriksen	75 år
21.06.2002	
Gretha Evelyn Buraas	60 år
28.01.2002	
Anne Jorun Elvestad	60 år
26.02.2002	
Lena Utsigt Karlsen	60 år
10.06.2002	

25-års Veteran:

Anne-Bodil Tørholen, opptatt i vår loge 24.01.1977. Tildeling av

veteranjuvelen vil skje på logemøtet 11.03.2002.

Høstterminen:

Sofie Eriksen	75 år
13.12.2002	
Anne Berit Limi	70 år
15.08.2002	
Liv Langås Brynjulvsrud	60 år
08.09.2002	
Kari Skadsheim	70 år
18.10.2002	
Reidun Lie Larsen	50 år
03.11.2002	

25-års Veteran:

Ann-Karin Torper, opptatt i vår loge 12.09.1977

40-års Veteraner:

Dagny Jacobsen, opptatt i vår loge 02.10.1962
Björg Løvfald, opptatt i vår loge 30.10.1962

Tidspunkt for tildelingen av veteranjuveler er ikke bestemt for denne terminen.

INNVIELSER I LOGE NR. 31 CECILIA

Den 23. april 2001 ble Inger Stenshol fra Mysen innviet i Ordenen.

Fotograf: Grinna

Nytt embedskollegium i loge Cecilia

Loge nr. 31 Cecilia har nytt kollegium 2001-2003:

Foran fra venstre: Rigmor Løes, sekretær, Åse Røsand, OM, Eva Jahren, UM.

Bak fra venstre: Reidun Lie Larsen, CM, Liv Bjørnstad, kasserer og Turid Mohrsen, skattmester.

Håkon Håkonssons

kollegium må vi komme tilbake til i neste utgave av Nore-Nytt. På grunn av sykdom har det ikke vært mulig å gjennomføre fotograferingen.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Veteranjuveltildelinger 2001

40 års Veteranjuvel:

Erik Aksel Tallaksrud, tatt opp 11.02.1961, blir tildelt veteranjuvelen 29.11.2001

JUBILANTER 2002

Harald Rømuld	60 år
09.08.2002	
Knut Bakken	50 år
24.02.2002	
Arild Lindbæk	50 år
01.10.2002	
Øystein Hilmar Ervik	50 år
02.12.2002	
Jan Erik Kjølstad	50 år
24.12.2002	

Veteranjuveltildelinger 2002

40 års Veteranjuvel:

Jan Lunder ble opptatt i Ordenen 22.02.62
Olgar Tørholen ble opptatt i Ordenen 22.02.62
Leif Vold Andresen ble opptatt i Ordenen 29.11.62

25 års Veteranjuvel:

Odd Martin Skarpholt ble opptatt i Ordenen 20.01.77
Magnar Olav Bøthun ble opptatt i Ordenen 31.03.77
Rolf Bryntesen ble opptatt i Ordenen 30.11.77.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Emil Bøhren, Spydeberg ble innviet i Ordenen 15.11.2001.

Historisk møte

Torsdag den 15. november holdt vi vårt møte nr. 763 under ledelse av br. O.M. Jan Grefslie. Br. Emil Bøhren ble tildelt troskapsgraden. 43 brødre, 4 gjester, DSS og ikke å forglemme søster Stor Sekretær Liv Berit Johansen var tilstede. I egenskap av Stor Sekretær var hun tilstede for å overvære et møte i troskapsgraden. Møtet ble sånn sett historisk idet det var første gang, i hvertfall i mitt 40 årige logeliv, at en kvinne var tilstede under en gradtildeling. Det var sikkert spendende for alle parter. Det er ikke til å stikke under en stol at når det gjelder logearbeid, er det mange mannssjåvinister blant oss, meg inklusiv. Det er alltid hyggelig og givende å overvære et møte i troskapsgraden. Jeg tror ingen brødre glemmer sitt første møte med logen. Jeg er ikke sikker på hvordan hun, som passiv deltaker, tolket handlingene. Hun ga imidlertid uttrykk for at møtet med brødrene og ritualene hadde gjort et dypt inntrykk på

Fra venstre ser vi DSS Leif-Egill Karlsen, Søster Stor Sekretær Liv Berit Johansen og OM Jan Grefslie.

henne. Inntrykk som vil kreve engasjement og egeninnsats for i det hele tatt å kunne følge opp var målsetting: "Gjør mot andre som du vil at andre skal gjøre mot deg."

Møtedagen ble som vanlig avsluttet med et brodermåltid som

vår logesøster avsluttet på en treffende måte.

Det er vårt ønske at det hun idag har opplevd skal bli til glede for hennes omgivelser, henne selv og hennes nye logebrødre, mannssjåvinisme til tross.

Per

Tanker etter 2 år som Hovedmatriark

Det er utrolig at det alt er 2 år siden jeg ble innsatt som Hovedmatriark i Rebekkalair nr. 2 Borg. Det var med en viss engstelse jeg sa ja til embedet, men det har vært en fantastisk tid. Jeg har vært utrolig heldig med kollegiet. Alle har vært like interessert og like pliktoppfyllende.

Det har vært en arbeidsom periode i leirens historie. Først ble det bestemt at distriktet måtte deles, og med dette kom tanken om å dele leiren. Vi hadde deling av leiren med som en del av 4-års perioden i den første Handlingsplanen vi laget. I neste var det lagt til 2 års perioden, og før vi visste ordet av det, hadde dyktige og interesserte matriarker i logen i Fredrikstad og Moss startet en Rebekkalairforening. Dette er spesielt beundringsverdig siden logene i Fredrikstad nettopp var ferdige med dugnadsarbeidet og alt det andre arbeidet de nye logelokalene medførte. Det var ikke bare morsomt å stå som leder av leiren når den skulle deles. Flere av matriarkene som hadde vært med helt fra stiftelsen var imot det. Men vi hadde vokst så mye at lokalene i Sarpsborg ble for små og når distriktet som sagt også var blitt et av de med flest loger og med for mye arbeide på

en DSS, så var vel tiden inne tross alt. Det var en høytidlig seremoni da Fredrikstad/Moss Rebekkalairforening ble stiftet. Hele Rebekkarådet var tilstede, hvilket jo var en historisk begivenhet i seg selv, særlig da det var det siste fungerende Rådet før likestillingen trådte ikraft. Vi vil savne våre matriarker som går over til Rebekkalair nr. 21 Morenen, men vi kan jo besøke hverandre, og det håper jeg vil skal gjøre enten en og en matriark eller hele leiren.

Sammen med Odd Fellow Leir nr. 7 Østfold har vi også disse 2 årene gitt et stipend til en ungdom som har fått turen til New York gjennom Odd Fellow and Rebecha Pilgrimages for Youth. Disse ungdommene har referert fra sine turer og har vært veldig begeistret for hva de har opplevd. Neste år ser vi oss nødt til å hoppe over stipend, idet delingen av leirene gjør at vi ikke har anledning til dette. Vi håper derimot på at vi kan få det til igjen i 2003.

Jeg er glad for at jeg har fått lov til å være med i Rebekkalair helt siden starten. For meg fikk Ordenen en ny dimensjon. Det har også vært flott å få bli kjent med så mange fine, dyktige Rebekkasøstre fra hele Østfold. Ja,

forresten fra hele landet, i og med at jeg også har fått være tilstede på 2 Hovedmatriark møter. Første gang i Sandefjord som YP og neste gang i Ålesund som HM. Det var så fint å få drøfte felles interesser med andre i samme båt. Selv om sakslisten ikke alltid var like interessant så var møtet med de andre matriarkene og samtalene med dem nyttige. Bl.a. å høre hvilke problemer de har med avstander i Vest- og Nord Norge. Vi som klager over veien til Sarpsborg bør skamme oss. God økonomi har vi også i forhold til disse leirene. Mange må tre støttende til med reise- og godtgjørelser for at matriarkene skal kunne komme til møtene. Jo, det gir mange ettertanker å se hvordan andre strever.

Dersom noen spør meg om de bør ta på seg embeder i Leiren, vil jeg ubetinget svare ja. Men som alt annet Ordensarbeide kreves det innsats og vilje til å sette seg inn i lover og regler og ikke minst ritualene. De er så verdifulle at de må behandles med ærbødighet og innlevelse.

Nå har jeg 2 år som Eks HM foran meg og jeg gleder meg til å ta fatt!

Kari S.

Tilbakeblikk

Når en er ferdig med sin periode som Logens overmester, er det naturlig og tenke tilbake. Det blir stilt krav og det er forventninger til et nytt embedskollegium. Fikk vi utført det vi skulle. Ja, vi hadde faktisk en handlingsplan, som skal være et hjelpemiddel i Logens strategiske tenkning. Jeg vil takke bror eks OM Vidar Kjørheim som har stått for utarbeidelsen av handlingsplanen. Den har en langsiktig del som går på perioden 1999–2007, og en kortsiktig del som går på embedsperioden. I den kortsiktige delen var målet å innvie 8 nye brødre. Dette er viktig for medlemstallet var synkende. Vi har i perioden innviet 10 nye brødre, men vi har dessverre også mistet 4.

Utadvendt virksomhet

Gjennom våre informasjonsmøter har vi muligheten til å invitere personer som vi tror vil passe i Odd

Fellow ordenen. Etter informasjonsmøtet må det være opp til vedkommende person og avgjøre om dette er noe for han, men han vil sikkert informere sin omgangskrets om sitt besøk i Logen, slik at Ordenen får bevisstgjort sin eksistens. I perioden har vi hatt 4 informasjonsmøter, og vi har hatt 17 personer utenfra tilstede. Når jeg tenker tilbake på disse to årene, synes jeg vi har fått gjort mye, men om det har vært nok, får det være opp til andre å vurdere. Jeg vil takke kollegiet for samarbeidet. Dere har gjort en god jobb.

Når det gjelder arbeidet i Logesalen under møtene vil jeg takke de utnevnte embedsmenn for godt utført arbeide, og spesielt aktørene i spillene. Dere har vært de beste.

Til slutt vil jeg ønske br. OM Jan Grefslie og hans kollegium – LYKKE TIL!

Torfinn Jørgenrud

Tilbakeblikk på en OM-periode

Det var med skjelvende knær og ydmykt sinn jeg overtok som OM den 13. sept. 1999. Hadde det ikke vært for den positive støtte som jeg følte fra søstrene, hadde jeg aldri tørt å påta meg jobben. På den annen side var jo programmet satt opp, så det var bare å begynne i den ene enden, som det heter.

På vårt første ordinære møte den 27.9.99 tildelte vi vår søster Grethe Korterud hennes 25-års Veteranjuvel. Det var en fin kveld med mange søstre tilstede. Neste møte forfremmet vi 4 av nyere søstre. Det ble også en fin kveld, og da syntes jeg at vi var igang.

Jeg hadde et fint embedskollegium, som jeg følte kunne samarbeide, og det føltes godt.

Høsten 1999 var det skifte av Rådsrepresentant. Eks OM Anne-Mari Lunder hadde innehatt vervet i 4 år og var avtroppende. Eks. OM Kari Skadsheim ble nominert og siden valgt som Storrepresentant, som det nå heter, for perioden 1.1.2000 til 31.12.2003.

Den 8.11.99 hadde vi Minneløge, hvor vi mintes våre avdøde søstre. Vårt savn kommer til uttrykk i en fin seremoni.

Da vi møttes den 22.11.99 forfremmet vi en søster og hadde gleden av å ha besøk av 6 søstre fra Rebekka Loge nr. 10 Semper Ardens. Vi hadde et høytidelig møte, og et koselig søstermåltid etterpå, med sang og spill av en av våre alltid positive organister og flinke sangerinner.

Den 27.11.99 fikk jeg representere Logen vår ved Loge nr. 62. Håkon Håkonsson's 40-årsjubileum. Det var en flott festloge med etterfølgende festmiddag på Bøndenens Hus i Askim. Jeg overrakte en vase fra Loge Cecilia.

Den 10.12.99 var det julemøte på programmet. Vår fine tradisjon med Eks. OM'er som fung. embedsmenn gjør denne kveldens møte anderledes. Julegløgg, god julemat og småkaker til kaffen + fin underholdning gjør bestandig denne kvelden spesiell.

Så kom nyttår "Millieniums-skifte" med mange tanker om hva det nye tusenåret skulle bringe oss.

Vi hadde "festloge ved nyttår" med 19 gjester fra Loge nr. 62. Håkon Håkonsson og en bror fra Loge nr. 30 Grimkell den 10.01.00. Det var en fin kveld, som gjestene satte pris på.

Siden gikk våren i tett oppsatt program. I mellom det oppsatte, fikk jeg gleden av å være tilstede ved Loge nr. 90 Hannah's 10-års jubileum, og Loge nr. 26 Gry's 40-års jubileum.

I Mai var vi en del søstre som dro til Nyköping i anledning Tre-riksmøte. Det ble en fin weekend med hjertelige gjensyn mellom svenske, finske og norske Rebekkasøstre. Vi kom hjem med mange fine minner.

Selv om det nå var langt på våren, rakk vi å få tatt opp 3 nye medlemmer på vårt siste møte før vi avsluttet vårprogrammet med sommermøte på Fredriksten Festning. Jeg var dessverre bortreist, men fikk høre at turen var fin.

Høsten 2000 begynte med besøk av Eks. OM Maud Eldenæs fra Reb. Loge nr. 23 Cecilia i Nyköping. Videre utover høsten hadde vi forfremmelser og tilde-

ling av 25 års Veteranjuvel, og vår organist Solveig Gundelby ble tildelt Storlogens Hedersteng, som er den høyeste utmerkelse man kan få gjennom arbeid i Logen.

Det har imidlertid også vært tunge dager. I løpet av min OM-periode har vi mistet flere medlemmer, og det er vondt å miste kjære søstre.

Uten at jeg skal ramse opp flere ting om hva jeg har fått være med på som OM, må jeg få rose den ånd som jeg føler i vår Loge. Vi har en fin, sammensatt medlemsmasse bestående av eldre og yngre søstre. De yngre søstrene får dermed god veiledning og støtte. Dette er viktig for trivselen og samarbeidet i vårt fellesskap. Derfor er det avgjørende at vi "møter så ofte vi kan".

Så vil jeg igjen få takke søstrene for deres støtte, og berømme det gode samarbeidet med mitt embedskollegium. Takk for to spennende og lærerike år!

Jeg vil få ønske vår nye OM Åse Karin Røsand og hennes embedskollegium lykke til med arbeidet fremover.

Jeg ønsker vår loge fremgang og vekst i de kommende år!

Solveig Hunstad
Eks. OM

*"Å møte et barn i blippet
er mer enn et møte med vår
Det er som å dra på en røtt
Tilbake titusener år
Og ikke bare finne
Sin egen barndom påny,
Men artens famlende barndom
I tidenes morgengry."*

Andre Bjerke

Nytt Distrikt

– ny Rebekkaløir

Den 10.11.01 fikk jeg igjen overvære en stor begivenhet i Ordenssammenheng i logelokale-
ne i Fredrikstad.

Rebekkaløir nr. 21 Morenen ble instituert og Distrikt nr. 23 Smaalenene var et faktum for oss Rebekkaløstre også. Dette distriktet består av Rebekkaløgene i Hal-
den, Mysen og Sarpsborg og Re-
bekkaløir nr. 2 Borg.

Institueringen ble ledet av Str.
Dep. Stor Sire Brita Almås og
hennes Storembedsmenn. Det var
en flott høytidelig handling ut-
ført med ro og verdighet i Fred-
rikstad logenes vakre logesal. Pa-
triark Organist Arne Raneid var
«innl nt» fra Odd Fellow Leir nr.
7 Østfold og hans musikk under-
streket det rituelle arbeidet på en
fantastisk m te. Br. DSS Leif-Egill
Karlsen, Distrikt nr. 23 Smaalenene
og br. DSS Rolf Wilhelmsen,
Distrikt nr. 7 Østfold overvar in-
stallasjonen av de nye embeds-
mennene.

Etter at Rebekkaløir nr. 21 More-
nen var instituert, ble de nye em-
bedsmennene installert. Kollegiet

blir: Eks HM Marit Hallgren, HM
Unni Ringdal, YP Ida Gøthesen,
Dep. HM Ruth Leira, Sekr. Brit
Elbj rg Tolfsen og fører Astrid
Westheim. Kasserer vil bli institu-
ert senere. Eks HM Ellen R s-
holdt ble installert som Storrepres-
sentant. Deretter ble den nye DSS
for Distrikt nr. 23 Smaalenene ut-
nevnt. Det er Jorunn Larsen fra
Rebekkaløge nr. 50 Kjeden i
Sarpsborg.

Etter h ytideligheten i logesalen
var det et flott festmåltid. Til det-
te måltidet var også HP Johnny
Johansen, Odd Fellow Leir nr. 7
Østfold og formannen i Sarps-
borg og omegn Leirforeningen
Ragnar Olsen, innbudt. Måltidet
ble innledet med H.M. Kong Ha-
ralds sk l og kongesangen. Ellers
var det ble holdt mange taler. Str.
Dep Stor Sire holdt en flott tanke-
vekkende tale, HM Unni Ringdal
hadde bl. annet mange   takke og
mye   takke for. Det var kommet
mange gaver til Leiren, bl.a.
20.000,- kr fra Stor Logen. Storre-
presentant Ellen Røsholdt fortalte
om framdriften fram til den store
dagen. Hun ble forøvrig overrakt
en vakker gulln l som takk for

dette arbeidet hun hadde ledet.
OM i Rebekkaløge nr. 26 Gry
overrakte en sjekk fra logene i
Østfold. HM Inger Johanne Kop-
perud i Rebekkaløir nr. 2 Borg
overrakte en klubbe fra Leirene i
Østfold. HP Johnny Johansen hil-
ste fra Odd Fellow Leir nr, 7  st-
fold, og br. DSS Leif-Egill Karlsen
takket for at DSS'ene var invitert
og overrakte blomster. Eks HM
Kari Skadsheim gratulerte den
nye str. DSS Jorunn Larsen med
det ansvarsfulle embedet hun var
utnevnt til av br. Stor Sire og én-
sket henne velkommen som DSS
i distrikt nr. 23 Smaalenene. DSS
Jorunn Larsen takket for maten.

Eks HM Marit Hallgren hadde
diktet en flott devise til den nye
Leiren og en meget fin sang til in-
stitueringen.

Etter at taffelet var hevet, var det
kaffe og kransekake i Salongen
og praten gikk livlig til godt over
midnatt.

Kari S.

Leirforening stiftet i det nye distrikt nr. 23 Smaalenene

Sarpsborg og omegn leirforening
er knyttet opp til logene i Halden,
Sarpsborg og Indre Østfold, som
danner det nye distrikt nr. 23.
Leirforeningen ble instituert 5.
juni etter at interimstyret hadde
jevnlige sammenkomster siden
første møte 14. mars.
Som styre i foreningen sitter:
H vedsmann Ragnar Olsen, Olav
Haraldsson, nesth vedsmann
Johnny Ludvigsen, Grimkell,
sekretær Ole Johnny Halvorsen,
Fredriksten, kasserer Svein
Hellerud, Håkon Håkonsson og
styremedlem Kyrre Abelsen,
Fredriksten.

Leirforeningen har i høst hatt
to ordinære medlemsmøter som
har vært besøkt av ca. 35 patriar-
ker.

Med alle de anskaffelser som
kreves, så som kapper, drakter,
utstyr, regalias etc., utarbeiding
av særlov og seil/merke for den
nye Leiren, for ikke   snakke om
den korespondanse som er med
storlogen om godkjenning av dis-
triktsnavn, navn på Leir nr. 23,
lovverk, leirens merke/seil osv.
har det vært nedlagt et svært ar-
beid av styret og de som er ut-
nevnt til Inspektør, Indre- og Ytre
Vakt samt organist.

M tefrekvensen i Leiforening-
en vil fremgå av møteplanen som
deles ut i logen. Instituering av
den nye Leir nr. 23 er berammet
til 16. mars 2002 i logehuset i
Sarpsborg. Opptak og gradspas-
seringer innen distrikt 23 vil i 1.
halvår 2002 forestås av Leir nr. 7 i
Fredrikstad.

Fra høsten 2002 forventes det
at Leir nr. 23 skal ha alle m ter
for alle grader i Sarpsborg. M te-
dag blir som Leir nr. 7 hadde,
nemlig 1. tirsdag i måneden kl.
19.00.

S.H.

Tirsdag 11. september 2001

Skrekkslagne og vantro kunne vi følge den uhyggelige og vanvittige utviklingen av terrorangrepene mot World Trade Center i New York og mot Pentagon i hovedstaden Washington, noen av oss direkte på TV - som om det var en regissert katastrofefilm. Som medmennsker og Odd Fellows må vi ta frem disse forferdelige hendelsene og inkludere dem i vår etiske samtidsforståelse – hvor vanskelig og overflatisk denne forståelse enn må bli i forhold til begivenhetenes omfang, alvor og mangel på forklaring.

Terrorangrepene kom som lyn fra klar himmel. Med mange tusen uskyldige mennesker drept, og et stort antall mennesker lemlestet og skadet, har hendelsene verdenshistorisk dimensjon. Angrepene vil bli betraktet som ondskap satt i system og med fanatikers nedvurdering av mennes-

keverd. Det sies at verden ikke vil være den samme etter dette – og vi vet ikke hva som kommer som følge av det som har skjedd.

Dette er en anledning hvor det er passende å minnes på nytt hva som er Ordenens formål:

Å utbre vennskapets – kjærlighetens og sannhetens grunnprinsipper blant menneskene, å undervise dem i kjærlighet til Gud og deres neste, og lære dem at ord ikke er nok, men at disse lærdommer må omsettes i handling for at hver enkelt etter evne kan bidra til menneskenes fullkomngjørelse.

I kjærlighet føler vi medlidenhet med alle dem som har lidd og de som har mistet sine kjære i denne tirsdagens grusomme handlinger. Men vi hører også ropene om hevn. Det er også blitt fremholdt at selve handlingene har vært motivert av hevn. Alle

tanker om hevn er i strid med Ordenens grunnleggende prinsipper. Hevn avler hat og må ikke forveksles med rettfærdig straff, hvor spekulasjoner og tvil skal prøves mot det som er sannhet.

Ordenens formål er skinnende klart - vi må streve etter å utbre våre grunnprinsipper som motvekt mot faren for økt polarisering og mistro mellom mennesker med ulik tro og oppfatning. Vi må også huske på vår Ordens opprinnelse og i vennskap sørge sammen med etterkommerne av dem som la grunnlaget for disse grunnprinsippene.

*Etisk post: Loge 51 Folden v/kap.
Ivar Christensen 20. 09. 01*

(Overstående ble også opplest i møte den 24. september i Loge nr. 138 Christian Frederik i Moss som undertegnede overvar.)

Frank Lind

Gutta på tur ...

Denne historien utspant seg dengang jeg kjørte langtransport: Jeg hadde lastet et lass for Holland, og hadde tid og anledning til å stikke hjemom en tur. Da jeg kom hjem satt minstegutten på 5 år på kjøkkenet og lekte med biler. Det hadde igrunnen vært koselig å ha selskap med på turen, så jeg spurte ham: «Har du lyst til å være med en tur til Holland?».

Åja, det ville han veldig gjerne. Tenk så gøy. De nødvendige forberedelser ble unngjort i rekordfart. Klær, leker, sengetøy, bamse etc. ble pakket, opp i traileren med gutt og bagasje, mamma fikk ha-det-kos og turen var igang. Vi kjørte til Göteborg hvor vi tok ferge over til Danmark, og fortsatte fra Fredrikshavn videre mot Tyskland. Men før vi var halvveis gjennom Danmark begynte klokka å bli nattetid for en liten gutt, det var ikke noe annet å gjøre enn å ordne senga. Jeg stoppet

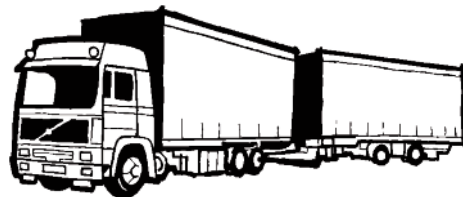
på en parkeringsplass, senga ble redd opp, pysjen kom på, tanna ble pusset, bamse på armen, nattakos.

Jeg bestemte meg for å fortsette noen timer til, for å komme over Tyskegrensen før jeg ga meg for kvelden. Som tenkt, så gjort. Motoren brummet sin velkjente melodi, hjulene nynet sitt asfaltrefreng, stereo fylte lastebilhytta med dempet country-musikk, scenen var velkjent gjennom mange år på landevei og autobahn, freden senket seg over liten og stor, mens milene forsvant bak meg og en liten gutt sov på sitt grønne øre der oppe i overkøya. Trodde jeg!

Men, hvor lenge var Adam i Paradis?

Ca. tre kvarters tid, var det vel...

Da satt det plutselig en meget alvorlig og betenkt liten gutt på

motorkassa. Han la en liten hånd på skulderen min, kikket granskende på meg; så kom titusen-kroners spørsmålet: «Du pappa, vet Holland at vi kommer, nå da?».

«Øh..., Hæ...??». Svaret ble ikke godkjent.

«Jamen pappa», drev pysjamasfantomet på, «hvis han derre Holland ikke vet at vi kommer på besøk, så er det jo ikke sikkert at han er hjemme!»

«Ehh.. ja...nei...altså... du skjønner... det er sånn atte...». Virkelighet og harde fakta overgikk plutselig fantasien på en måte jeg aldri før hadde forestilt meg, og begrepet «tafatt» fikk plutselig en helt ny dimensjon ...

Jeg greide tilslutt å overbevise småen om at Holland bestandig var hjemme når jeg kom innom. Og det var «han Holland», denne gangen også.

Hilsen Kalle

Cecilias sommermøte på Stortinget

Vår guide på Stortinget, Kjellaug Nakkim, med en hale av interesserte logesøstre.

Etter et travelt år skal det være rom for kos og hygge. Det er vi alle enige om. Det er søsterskillings oppgave å finne reisemål. Stortinget var det ønske og enighet om i komiteen.

Der i det "store hus" har May Sissel et søskenbarn som er valgt

inn. Derfor ble det hennes jobb å få kontakt der inne. Ruth administrerte og trakk i diverse "tråder". Vi andre i komiteen støttet opp og hjalp til med diverse, og da alle søstrene hadde svart på sine invitasjoner forstod vi raskt at "målet" var populært. Og bare det beste for 63 søstre ønsket vi skulle oppnåes. Så mange ville være med. Da var vi i komiteen fornøyd.

Så den 28. mai år 2001 startet buss, minibuss og privatbil med allsang mot Oslo. Så åpnet dørene seg for oss, og vi steg inn i Stortinget. Vi ble møtt og ønsket velkommen av Kjellaug Nakkim som altså er det berømmelige søskenbarnet. Kirsti Halvorsen kom også frem i døråpningen. Nikk og smil fortalte oss at der er en god tone mellom kollegaer tross forskjellige syn på saker og ting. Kjellaug Nakkim førte oss interessant og behagelig fra rom til rom.

Vi fikk se og høre om arbeidsmetoder og hva salene ble brukt til. Ja der var mye å hvile øynene på av kunst av ymse slag. Spørsmål ble vitebegjærlig stilt og svar ble gitt. Så ble det heis og trapper ned til peisestua. Der hadde vi et godt koselig måltid med avslutning, kaffe og konfekt. May Sissel overakk "glade dråper" til Kjel-

laug Nakkim som ble meget fornøyd også på sin manns vegner.

Det var vår måte å takke for omvisningen. De hadde en meget travel tid før Stortinget skal lukkes for sommeren. Ruth leste opp muntert fra Aukrust. Ellers fikk komiteen en rose hver fra henne. Guro fortalte muntre små historier. Synnøve tok ordet med fortellinger om årstider. Guro oppfordret å synge visen som vi sang innover. Så det ble sang og prat i forskjellige vendinger.

Overmester kom med gode dype ord og ønsker til alle søstrene om god sommer. Den gode allstedsværende søster Skadsheim ledet søstrene til også ønske tilbake om god sommer til overmester Solveig. Alle hadde det hyggelig. Søsterskillingen takker også søstrene for rundhåndig giverglede ved betaling av "gildet". Komiteen takker for seg, noen av oss har vært med i fire år. Hjemover var søster Åse ute med sine fine sanger, så vi sang oss inn på Mosseveien.

Så ønsket søstrene hverandre god sommer og det var det sommermøtet som søsterskillingen har gitt en liten rapport om.

I.G.

Det ble mulighet for søstrene til å prøve «taburettene» også.

Er medlemskap i lukkede organisasjoner uforenlig med det å inneha høye offentlige stillinger og/eller verv?

I Aftenposten for 23. oktober refereres det til en uttalelse fra Ap's talsmann i kontroll- og konstitusjonskomiteen på Stortinget, som krever at fiskeriminister Svein Ludvigsen snarest bør melde seg ut av Frimurerlosjen grunnet sin nye posisjon som statsråd. Utspillet fra denne talsmannen og fra andre i komiteen er flittig diskutert i medier over hele landet. Som bakgrunn for tankene om at et medlemskap i en lukket organisasjon i seg selv skulle virke ekskluderende på posisjonen som statsråd, nevnes ulike habilitetsforhold. Implisitt påstås det at det vil være grunner til å anta at hensynet til andre medlemmer av losjen ville kunne gå foran hensynet til uhildet saksbehandling i statsrådets departement, hvis det der fremmes saker der losjebrødre av statsråden er involvert enten gjennom eierskap, eller ved at de sitter i styret for bedriften saken gjelder. Det er vel grunn til å anta at samme betenkeligheter ville ha kommet opp dersom f.eks et annet regjeringsmedlem hadde vært medlem av Odd Fellow, som jo også har en organisasjonsstruktur der en ikke uten videre kan melde seg inn. Professor i offentlig rett ved Universitetet i Bergen, Per Stavang, mener medlemskap i frimurerlosjen kan reise spørsmål om habilitet i enkelte sammenhenger, f.eks hvis en av losjebrødrene har personlig interesse i en sak som fiskeriministeren skal avgjøre. Men Stavang føyer til at det er et problem som i så fall kan løses ved en settestatsråd. I Dagbladet for 24. oktober nevnes det helt spesifikt en sak som snart kommer opp til granskning i fiskeridepartementet, og som skal vurderes av statsråden. Det dreier seg om granskning av et norsk oppdrettsselskap som har etablert virksomheter i Chile, og hvor det

fra Chilensk side hevdes at selskapet bl.a nekter arbeiderne organisering, samt at det også foretas utslipp fra anleggene som ikke er i samsvar med konsesjonsvilkårene. Flere av de norske toppsjefene i eierselskapet skal angivelig være medlemmer av Frimurerlosjen. Det disse artiklene tar opp som et fundamentalt problem er usikkerheten som hefter ved statsrådets granskningssvilje eller snarere uvilje, hvis han vil la hensynet til losjen gå foran hensynet til den jobb han er satt til å utøve i kraft av sin stilling som statsråd. I ettertid viser det seg at statsråd Ludvigsen har tatt konsekvensen av den kritikk som er fremkommet, og har meldt seg ut av frimurerlosjen. Det ligger sannsynligvis atskillig politisk press bak denne utmeldingen. Det er da naturlig å reflektere over om medlemskap i lukkede organisasjoner faktisk sett medfører at man ikke kan la seg utnevne til de høyeste offentlige verv dette samfunnet tilbyr politisk interesserte personer.

For min del synes svaret klart: Medlemskap i en losje, enten dette måtte gjelde Odd Fellow eller andre lukkede organisasjoner, bør slett ikke ekskludere samfunnsbevisste mennesker fra å søke de høyeste posisjoner dette landet kan gi en folkevalgt. Det er forskjell på **kameratskap** og **kameraderi**. Det bør være allment kjent at kameratskapet dyrkes flittig i vår orden som det sikkert også gjøres i andre losjer, men det å dyrke et kameratskap basert på en felles interesse for det verdigrunnlaget losjen bygger på, er noe ganske annet enn å dyrke **kameraderiet**. Et kameraderi kjennetegnes ved at en personlig utnytter til egen fordel de forbindelser en har fått gjennom å være medlem av samme organ-

isasjon. Det etiske fundament for vår orden legger imidlertid stor vekt på at medlemskapet **ikke** skal tjene egeninteressen, enten dette gjelder penger eller andre immaterielle verdier. Losjemedlemskapet skal tvert i mot fremme den felles forståelse for at vi sammen skal nå de høye etiske mål losjearbeidet bygger på. Det bør derfor være liten grunn til å frykte for at en statsråd skulle være tilbøyelig til å se gjennom fingrene med påståtte forhold som losjebrødre måtte ha gjort seg skyldig i, slik saken med statsråd Ludvigsen er fremstilt i mediene.

Det er imidlertid et problem også for vår orden, dersom allmennheten faktisk går rundt og tror at vi er medlemmer i en lukket organisasjon for å oppnå personlige fordeler, og at det derfor i enkelte sammenhenger reises tvil om vår habilitet. Dette er alvorlig, for hvis slike inntrykk faktisk fester seg i befolkningen, vil en derfor måtte kunne trekke den konklusjon at medlemskap i en lukket organisasjon i seg selv virker ekskluderende på det å inneha høye offentlige stillinger og/eller verv. Er dette tilfellet har vår orden et problem som det bør ryddes opp i. Hvordan det skal ryddes opp i dette har jeg ingen klar formening om. **Mitt lodd er ei at svare men kun at spørre,** for å sitere en kjent dikter.

Bjørn R. Opjordsmoen

Når jeg hører noen sukke at
"livet er hardt",
fristes jeg alltid til å spørre:
"Sammenlignet med hva?"

Sydney Harris

Internasjonale Odd Fellow dager 2001

I år var arrangementet lagt til Skåne. I dagene fra 1. til 5. august møttes ca. 150 Odd Fellows fra 6 land og dessuten deltok ca 60 medlemmer fra de 3 lokale Rebekka- og Odd Fellowlger i Helsingborg. Fra Norge var det 45 deltakere fra 15 loger. Blant disse var hele 16 søstre fra Rebekkalogene i Tromsø!

De aller fleste var innkvartert på Ørenäs slott. Noen måtte bo på hotell i Helsingborg, men tilbringertjenesten var upåklagelig slik at alle var sammen på arrangementene. Deltakerantallet var vel ny rekord og i tillegg til mange gamle kjente fikk vi også mange nye bekjentskaper. Etter lunsj og innsjekking onsdag fikk vi et interessant foredrag av redaktør Helmer Lång om Skånes historie i forholdet mellom Danmark og Sverige. Han presenterte også en Skånsk-Svensk-Dansk ordbok og hevdet ved hjelp av mange eksempler at Skånsk var et eget språk og ikke en svensk dialekt.

Om kvelden var det logemøter i Helsingborg, først for Rebekkasøstrene og senere for Odd Fellowbrødrene. Brødrene fikk oppleve en fin tildeling av Det gode vennskaps grad. Vi kjente oss godt igjen, men likevel gav det oss både overraskelser og en stor opplevelse. Kvelden ble avsluttet med felles middag for søstre og brødre.

Torsdag gikk turen med busser nordover gjelmmom Höganäs til Kullaberg naturreservat og Kullens fyr. Dette er et unikt landskap der røde klipper går nesten loddrett opp fra sjøen til en høyde på 50-70 meter og videre opp til Håkull som er høyeste punkt på ca. 200 meter bare noen få hundre meter fra kysten. Her i reservatet fikk vi nyte naturen og sommervarmen og avsluttet oppholdet med lunsj i friluft.

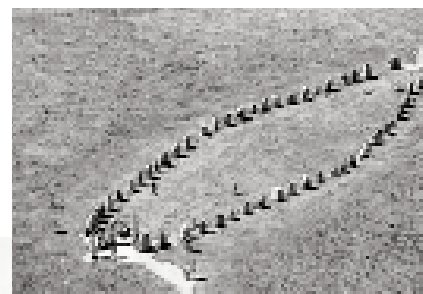
Om ettermiddagen gikk bussene til Landskrona og så med båt over til den historiske øya Ven. Interntransporten på Ven ble ord-

Fra øya Ven, hvor biler ikke var tillatt.

net med traktorer og spesialdoninger og dyktige guider fortalte om øya i fortid og nåtid. Øya er bare 4,5 km lang og 2,4 km bred. Høyeste punkt er 45 meter og øya har 361 innbyggere, men det er nesten utrolig hvor mye historie som kan knyttes til denne vesle øya. Her bygde Thycobrahe bl.a. sitt observatorium og drev sin banebrytende forskning innen astronomi i 21 år, 1576-1597. I dag er det stor turisttrafikk på Ven. Det er ikke tillatt med privatbiler så kommunikasjonen skjer med buss, spesielle traktordoninger eller sykkel. Det er således organisert sykkelutleie

med ca. 1000 sykler. Ellers er avstandene så små at også vandring til fots er et godt alternativ. Fredag var helt og fullt viet Danmarksbesøk. Vi fikk oppleve bussturen over Øresundbrua, sightseeing i København med danske Odd Fellow brødre som guider, en fortreffelig lunsj på restauranten Josty i Frederiksberg Have og besøk i Odd Fellow Palæet. Da-

Åles stenar i Kåseberga – et fenomen de ikke har noe sikkert bevis for hva det har vært brukt til.

gens middag ble inntatt på ferja mellom Helsingør og Helsingborg. En 3-retters middag tar sin tid og derfor fulgte vi ferja fram og tilbake et par ganger. Lørdag gikk turen til Østerlen. Vi besøkte ordenslokalet i Ystad. Dette er ganske nytt, men ved innredningen av logesalen hadde man tatt vare på 100 år gammelt listverk og utstyr fra den opprinnelige gamle salen. Salen var utrolig fin og det mest impone-

rende var kanskje en liten dreiescene hvor man hadde permanent montert utstyret for gradene. Lunsjen skulle denne dagen inn-tas på moloen i Kåseberga. Dette er en fiskerhavn ved foten av en bratt skråning. På sletta på toppen av skråningen finner vi Åles stenar. Dette er en 67 meter lang og 19 meter bred steinsetning som består av 58 store steiner som står på høykant og er formet som et skip. Åles stenar blir årlig besøkt

av en mengde turister, men området er også et yndet sted for folk som driver med hanggliding. Kvelden ble avsluttet med Ålagilla og middag på Ørenäs slott, og så begynte de triste avslutningsseremoniene med klemmer, tårer, smil og latter og takk for denne gang, vel møtt neste år. Søndag var det heimreis.

Magne S.

Odd Fellow Palæet i København

I forbindelse med Internasjonale Odd Fellowdager 2001 fikk vi også besøke Odd Fellow Palæet i København. På grunn av oppussing fikk vi dessverre ikke se selve logelokalene, men vi fikk adgang til Odd Fellow museet og vi fikk en grundig orientering om Palæet og dets historie av en loge-bror.

Palæet ble opptørt 1755 av Greve Christian August von Berckentin og gikk under navnet det Berc-kentinske Palæ til det ble ovetatt av forretningsmannen og mangel-millionæren Heinrich Carl Schimmelmänn og fikk da navnet det Schimmelmännnske Palæ. Det ble i familien Schimmelmännns eie

i fire generasjoner og ble i 1884 solgt til Aktieselskabet Koncertpalæet som foretok store ombygginger og i 1889 ble den store konsertsalen innviet.

Til tross for mange og store arrangementer ble det intet lukrativt foretakende. I 1900 ble det vedtatt å selge Palæet og de københavnske Odd Fellow Loger overtok Palæet 30. august 1900 og dermed startet historien for Odd Fellow Palæet.

Det ble et stort økonomisk løft for Københavnlogene. Bygningene måtte igjen gjennomgå store ombygninger slik at de kunne anvendes til ordensformål. I sidebygningene ble det innredet to logesaler og senere spisesal og le-

sesaler og etterhvert også en tredje logesal.

De store konserter fortsatte i Palæet også etter at Odd Fellow overtok. Palæet rommet 1400 tilhørere og var kjent for enestående god akustikk. Ved den ulykksalige brannen 7. april 1992 ble

Palæets drift og logenes kontingenter

Odd Fellow Palæet i København eies av 12 Odd Fellow Loger og 10 Rebekka Loger i København. I tillegg til disse logene har også to Leire sine møter der. Det er disse fjorten enhetene som må skaffe inntektene som er nødvendige for Palæets drift. Broderlogene må betale en husleie på kr. 130,- pr. medlem pr. måned eller kr. 1560 pr. medlem pr. år. For Rebekkalogene er husleien det halve og for Leirene en fjerdedel. Dette fører til at medlemskontingenten for Odd Fellowbrødrene er kr. 250,- pr. måned, eller kr. 3000,- pr. år. For Rebekkasøstrene er kontingenten kr. 150,- til kr. 200,- pr. måned eller kr. 1800,- til kr. 2400,- pr. år. Kontingenten er således betydelig høyere i København enn det som er vanlig i Norge. Kanskje det er noe av årsaken til at medlemstallet i Ordenen i Danmark bare er ca. 15.000 mens vi i Norge har ca. 22.000 medlemmer selv om det er flere innbyggere i Danmark enn i Norge.

Københavnlogenes hovedsete.

det slutt på den store konsertvirksomheten. På grunn av nåtidens byggeforskrifter og krav kunne man ikke bygge for mer enn 700 tilhørere på samme område og da ville ikke inntektene strekke til. Av den grunn ble ikke konsertsalen bygd opp igjen. Isteden benyttet man muligheten til å gjenskepe den opprinnelige hagefasaden og det ble bygd to nye sidefløyer som avskjermer hageanlegget og det ble også plass til to nye logesaler i stedet for den tidligere lille logesal, så bygningen inneholder nå fire logesaler. Dessuten er det en konsertsal og flere selskapslokaler som har fått sine navn: Kongesalen, Berckentinstuen, Schimmelmännstuen, Spejlsalen, Gallerisalen, Ridder salen, Havestuerne og Herreværelset.

Som nevnt fikk vi ikke muligheter til å se alle disse prektige rom-

Palæets Store sal – et imponerende skue – om enn kun på bilde.

mene på grunn av pågående lakering av samtlige golv, men i 100-års beretningen for Odd Fel-

low Palæet er det nydelige bilder fra alle disse rommene.

Magne

Håkon Håkonssons sommermøte

Det er alltid spenende å se hva kollegiet får til i forbindelse med vårt sommermøte. I år var vi invitert sammen med damer og etterlatte etter våre brødre til Lundebý & Co. Bokbinderi A/S. Vi ble ønsket velkommen av br. UM, Jan Grefslie som viste oss til bedriftens festsal, Helges Hall. Den var virkelig severdig, møbler av gamle låver i Hærland og golv av villmarkspanel.

Knut Helge Lundebý orienterte om bedriften som er en familiebedrift. Det arbeider i alt 225 personer ved bedriften, og de har en omsetning på 140 millioner. De hadde to hovedlinjer ved bedriften. Den ene var klebeinnbinding og den andre var stifting, klargjøring, adressering og distribusjon av diverse trykksaker og mindre blader som Donald Duck o.l. De var således storkunde ved postverket. I tillegg hadde de en avdeling for produksjon av fotomapper. Etter orienteringen ble vi vist rundt i bedriften, et anlegg av betydelige dimensjoner.

Etter rundturen var det bevertning. En bevertning som falt i alles smak. Den var som vanlig lagt opp av br. Frank Johansen, som forøvrig også hadde sørget for lodder i form av krydderbokser. Etter bevertning og loddtrekning sto det igjen å ønske god sommer og vel hjem!

Per

Vi ønsker alle Logenes medlemmer og deres familier en riktig god jul og et fredfullt, velsignet godt nytt år med mange flotte logeopplevelser!

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt – ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt og hjelpe redaksjonskomiteen i deres arbeid.

DET GODE LIV I SPANIA?

Det er kveld i Torrevieja, - et av de mange stedene langs Costa Blanca-kysten i Spania der det på denne tiden av året ankommer en jevn strøm av nordmenn og andre solsøkende pensjonister fra det nordlige Europa, som ønsker å forkorte de lange høst- og vintermånedene i hjemlandet. Mange av disse har kjøpt egen feriebolig og meglerne melder om stadig øket interesse for boligkjøp i syden.

Det er tiden for refleksjon - så her sitter jeg på min terrasse, 6 etasjer over bakken, iført shorts og t-skjorte, med et godt glass rødvin og skuer ut over et stille Middelhav mens nattemørket senker seg over bukten mellom Torrevieja og Santa Pola, litt lenger nord. Det er helt i slutten av oktober, men fortsatt er utetemperaturen ca. 20 grader, badevannet har en behagelig temperatur og unge og gamle i alle fasonger ser ut til å trives i et klima som både er helsebringende og forutsigbart med sine ca. 320 soldager i året. For en nordboer som har sin første sesong i Spania som langtidsferierende sier erfaringsgene allerede at dette ikke blir det siste langtidsoppholdet hvis helsa holder og alt legger seg til rette for at reiselysten kan opprettholdes i årene som kommer. Jeg konkluderer raskt med å si at det må være godt å være pensjonist i Spania om vinteren. I dag handler mye om å finne det **gode liv**. Det er selvsagt vanskelig å definere eksakt hva det gode liv er for den enkelte. For noen består det jo nettopp i å ha det godt og varmt og solfylt, samtidig som en slipper vekk fra snømåking og alt som hører vinteren til. For andre er det kanskje livsstilen, at det faktisk går an å være sent ute på kvelden, kanskje besøke en restaurant for et godt glass vin og god mat og samtale med gode venner. Dessverre er

det gode liv også for noen å ha tilgang på billig alkohol. Det er liten grunn til å underslå det faktum at enkelte av våre landsmenn kikker litt for dypt i glasset her nede. I mitt nabolag ligger det en norskeid bar, en nokså luguber affære hvis du spør meg, og her har en rikelig anledning til å studere hva enkelte har valgt av prioriteringer for sitt vinteropphold i Spania. Selv om vi nordmenn har et forholdsvis anstrengt forhold til alkohol og alkoholpolitikk, bør det kanskje ikke være nødvendig å møte opp kl. 10.00 om formiddagen, når baren åpner, til den første drinken? Jeg må innrømme at det ser nokså patetisk ut når godt voksne - for ikke å si eldre pensjonister - drikker mer enn de tåler, så og si daglig. Det er sjelden en ser fulle spanjoler. De nyter sin vin til maten som en nødvendig og viktig bestanddel av det gode måltidet og forstår nok ikke helt hvorfor det på død og liv er viktig - for noen - å helle i seg flest mulig drinker i løpet av en dag. Imidlertid får hver og en velge sin livsform, enten en er i gamlandet eller i en pensjonisttilværelse i sydligere strøk. Det ligger vel kanskje en viss trygghet i det å kunne oppsøke norske etablissementer i utlandet, og det er ikke bare nordmennene som gjør det. Her finnes også svenske, tyske og ikke minst - engelske barer. Jeg lurar alltid på hva som er så spennende ved å oppsøke norske barer der en risikerer lite annet enn å møte sine egne landsmenn. Tenk hvor fruktbart og givende det er å bli kjent med andres kultur. Ikke minst for språkets del.

BOLIGKJØP I SYDEN

Jeg nevnte innledningsvis at flere og flere nordmenn kjøper ferieboliger i syden. Markeds-

føringen er omfattende med alt fra små annonser i avisene til oppslag på internett og hele avisbilag med oversikt over de fleste meglerfirmaer som formidler salg av eiendom i utlandet. Ja, hvor klokt er det nå å hoppe på slike tilbud? Hos enkelte sitter nok pengene ganske løst da det til og med meldes at enkelte kjøper hus eller leilighet i Spania usett. Andre kjøper på selve visningsreisen, uten å ha vært på stedet mer enn noen få dager. Jeg ikke bare tror, men vet, at mange av de som handler på impuls vil bli mektig skuffet. Den visningsleiligheten de ble vist ligger ofte på den beste tomten som er tilgjengelig, og en bør ha i tankene at hvis en kjøper en bolig, er det egentlig retten til et byggverk som ikke er påbegynt en har kjøpt. Spanske byggmestere og entreprenører bygger vanligvis først etter at et salg er gjennomført, og dermed må en påregne lang byggetid før en kan flytte inn i drømmepalasset. Et konkret eksempel belyser godt hva jeg mener. Noen bekjente kjøpte hus i Torrevieja i 2000, med innflyttingstidspunkt satt til august/september dette året. Dette gjaldt en familie som skulle flytte fra Norge for godt, og som derfor solgte leiligheten i Oslo. Alt de hadde av møbler og annet utstyr ble pakket i en container og fraktet til Spania. Mens de ventet på at leiligheten skulle bli ferdig som avtalt, ble en annen leilighet leid for 2-3 måneder som midlertidig bosted. Dette leieforholdet viste seg å måtte vare i mer enn 6 måneder. Først ved påsketider i år var huset ferdig, og dette uten at et øre i kompensasjon for ekstra utgifter ble gitt. Faktisk hadde familien hatt ekstra leieutgifter på ca. 5.000 kroner pr. måned, mens leie av containeren med møblene alene kostet 3.000 pr. måned. Da huskjøperne til sist truet med ad-

vokat fikk de til svar at hvis de brakte advokat inn i bildet, kunne de påregne ytterligere forsinkelser innen de kunne flytte inn. Altså en regelrett trussel om represalier hvis de uheldige huskjøperne gjorde rettskrav gjeldende. Det hører med til historien at et norsk meglerfirma stod som selger av den nye leiligheten.

Det aller beste rådet jeg vil gi til potensielle boligkjøpere er at en drar til syden, gjerne for noen uker, leier en leilighet og så sjekker ut hvor en har lyst til å bo. Da har en både muligheten til å teste ut beliggenhet i forhold til bademuligheter, hvor trafikken er minst, hvordan solforholdene er o.s.v. Deretter begir en seg ut på vandring i det aktuelle området, og jeg tror jeg kan garantere at det alltid finnes plakater med teksten "Se vende" – til salgs. Deretter er det bare å finne ut hvilken megler som formidler salget. Advokater er lett å finne, også advokater med norsk bakgrunn eller med norske forbindelser, og da er det liten grunn til å frykte for at en utsettes for flere juridiske fallgruver i dette tilfellet enn om en handlet direkte med megler hjemme. Og så er muligheten til stede for at det blir så mye billigere å handle på denne måten. Erfaring viser at det slett ikke er vanskelig å finne gode, brukte leiligheter og hus til priser som kan ligge flere hundre tusen kroner under det norske meglere forlanger når de averterer i Norge. Et tips: Den engelsk-språklige ukeavisen – Costa Blanca News, som også kan finnes på Internett, har hundrevis av annonser hver uke over leiligheter og hus på Costa Blanca –

kysten, og prisene her ligger godt under det en vanligvis ser hjemme når tilsvarende boliger averteres i norske aviser. Det høye norske kostnadsnivået slår gjennom også på dette feltet som gjelder handel med feriebolig i utlandet. Det er derfor all grunn til å være på vakt mot enkelte mindre norske meglerfirmaer som skal tjene seg rike på folks drøm om hus eller leilighet i syden. Sats heller på de store og kjente, gjerne slike som har lange erfaringer med eiendomssalg i Spania og andre land i Middelhavs-området. Det er også grunn til å advare mot enkelte norske formidlere av utleieleiligheter. Det kreves ofte husleier som ligger opp til norsk husleienivå, mens spanske utleieryttere som oftest krever langt mindre for en leilighet. I lavsesong, d.v.s. fra ca. midten av oktober, bør en kunne få leid en brukbar leilighet med 1-2 soverom for 3.000.- til 4.000.- kroner pr. måned. Den samme leiligheten kan om sommeren koste 2 til 3 ganger så mye.

DET MODERNE SPANIA

Dagens Spania er et moderne land med bedre infrastruktur i form av veier og offentlig transport enn vi finner i Norge. Selv i relativt tynt befolkede områder er veinettet bygd ut med firefelts motorvei, og det finnes rikelig med servicestasjoner langs disse veianleggene. Det hører vel med til historien at de fleste av motorveiene er finansiert med EUpenger. Bensinen koster ca. 6.50 pr. liter. I motsetning til i Norge betales det bompenger **etter** at veien er ferdigstilt, og vanlig avgift er ca. 200 pesetas, ca. 10 kroner. I Norge, kalt verdens

rikeste land, betaler vi jo bompavgift i flere år før veien i det hele tatt er påbegynt. Forstå det den som kan! Nye biler koster drøyt halvparten av det de koster hjemme, og da er det liten grunn til å undres over at mange nordmenn som har flyttet til Spania koster på seg et nytt kjøretøy. En venn av meg som er bosatt i Torrevieja kjøpte i fjor en helt ny Seat Ibiza med alt tenkelig utstyr for ca. 75.000.- kroner. Når matvareprisene i tillegg er ca. halvparten av det vi betaler hjemme, skjønner en at pensjonister med helt vanlig økonomi kan ha råd til å leve atskillig bedre for pengene sine i Spania, enn de ville gjort i Norge. Og så får en jo solen og varmen gratis. Pass bare på at en ikke lar seg lure ved kjøp av eiendom. Benytt en seriøs advokat enten en kjøper gjennom en norsk megler eller gjennom et av de mange spanske meglerfirmaene. Noen av disse har for øvrig opprettet salgskontorer i Norge. Vær skeptisk hvis drømmehuset du har lyst på ligger inntil et større ubebygget område. Selv om selgeren gjerne bedyrer at her kommer en-etasjes rekkehus som ikke vil hindre utsikten til havet, kan det godt hende at det om 2-3 år kommer opp en høyblokk med leiligheter, eller enda verre: Et stort kjøpesenter med en gigantisk parkeringsplass.

Konklusjonen må bli: Bruk vett og forstand hvis du går rundt og lurer på om du skal kjøpe hus eller leilighet i Spania. Gjør du det vil du trolig oppleve at dine pensjonistår både gavner helsen og humøret.

Bjørn R. Opjordsmoen